

Arrest

nr. 306 078 van 3 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 februari 2024.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Verzoekende partij, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 6 juni 2023, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij voert in het verzoekschrift onder meer aan dat de commissaris-generaal niet kan stellen dat zij terug zou kunnen keren naar Griekenland, ze wijst op het gegeven dat haar verblijfsvergunning sinds 8

september 2022 vervallen is, ze citeert uit het AIDA Griekenland rapport van mei 2022 en uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij argumenteert dat: "Verwerende partij kan zich aldus niet meer verschuilen achter blote beweringen dat verzoekende partij terug zou kunnen keren naar Griekenland en haar statuut vernieuwen/verlengen/opnieuw aanvragen zonder hierover concrete, objectieve, betrouwbare en nauwkeurige informatie te verschaffen."

Verzoekende partij voert in het verzoekschrift onder meer aan dat de commissaris-generaal niet kan stellen dat zij terug zou kunnen keren naar Griekenland en haar statuut vernieuwen/verlengen/opnieuw aanvragen zonder hierover concrete, objectieve, betrouwbare en nauwkeurige informatie te verschaffen. In dit verband heeft de Raad met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, aan beide partijen gevraagd om ten laatste tegen een welbepaalde dag actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Aan dit verzoek van de Raad werd door de partijen geen gevolg gegeven. De verwerende partij liet derhalve thans na om recente landeninformatie bij te brengen.

In het licht van de voorgaande verwijst de Raad naar de recente arresten van het Hof van Justitie over de draagwijdte van de samenwerkingsplicht waartoe de autoriteiten van de EU-lidstaten op basis van artikel 4 van de richtlijn 2011/95 verplicht zijn (HvJ 22 februari 2022, C-483/20, xxx/ CGVS, pt. 29-31 en HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, pt. 54-55). In beide zaken heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de autoriteiten van een EU-lidstaat verplicht zijn om in het kader van hun samenwerkingsplicht op het tijdstip dat de bestreden beslissing wordt genomen rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst, dan wel in het land waar aan de verzoekende partij internationale bescherming werd verleend.

De autoriteiten van een EU-lidstaat zijn derhalve verplicht om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens een evaluatie te maken van het risico dat de verzoekende partij loopt in de lidstaat die haar internationale bescherming heeft verleend om aan een onmenselijke en vernederende behandeling te worden onderworpen vanwege tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen personen raken.

Van verzoekende partij kan worden geëist dat zij op basis van haar eigen verklaringen en van de bewijsstukken waarover zij beschikt haar eigen persoonlijke situatie voldoende aantoont. Er wordt van haar echter niet verwacht objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte informatie te verstrekken die het mogelijk maakt om het bestaan van tekortkomingen in de lidstaat die haar internationale beschermingsstatus heeft verleend of de ernst van het risico dat zij loopt bij terugkeer naar deze lidstaat aan te tonen. Deze verplichting komt aldus toe aan de bevoegde autoriteiten van de EU-lidstaten (zie in deze zin nog de conclusies van de advocaat-generaal Jean Richard van het Hof van Justitie van 13 juli 2023 in de zaak C-392-22 X/ Staatsecretaris van Justitie en Veiligheid).

Gelet op het voorgaande kan de verwerende partij zich niet onttrekken aan haar verplichting om objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens te verzamelen over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in deze lidstaat om het risico om bij terugkeer naar deze EU-lidstaat te worden blootgesteld aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM te beoordelen. Aldus had de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing uit eigen beweging het door de verzoekende partij ingeroepen risico in het licht van objectieve landeninformatie moeten onderzoeken.

In casu heeft de verwerende partij nagelaten om voor het nemen van de bestreden beslissing rekening te houden met de objectieve landeninformatie, noch heeft zij actuele landeninformatie voorgelegd naar aanleiding van de vraag van de Raad met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het erop dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 18 maart 2024 staat het volgende vermeld:

"De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VwP legt een aanvullende nota met bijkomende landeninfo neer en stelt dat niet elke statushouder in een problematische situatie van een dergelijk niveau terecht komt zoals beschreven door het Hof van Justitie en de Raad, in casu is dit niet het geval en zij volhardt in de bestreden beslissing.

VzP legt een aanvullende nota neer met een update van de situatie in Griekenland sinds de arresten met 3 rechters van de Raad, waarbij de medewerkingsplicht van het CGVS en de argumentatie inzake het zich staande te kunnen houden in vraag staan. Er is het probleem van haar vervallen verblijfsdocumenten: het CGVS is hun geldigheid niet nagegaan, evenmin hoe ze deze terug kan bekomen cf. rechtspraak van de Raad (3 rechters), of hoe het verloopt bij terugkeer met haar sociale en andere rechten. Intussen zijn er de updates door AIDA en RSA (maart '23), bijgebracht in haar aanvullende nota met bijkomende elementen: de publicatie d.d. 21 jan. '24 door RSA van het stopzetten van het Helios-programma op 1 jan. '24, waardoor statushouders verstoken blijven van hulp; een RSA-publicatie van 6 feb. '24 waarbij gemeld wordt dat de persvrijheid en de rechtsorde in gevaar zijn, met impact op racisme naar vluchtelingen en vreemdelingen; het meer dan 1 jaar verstoken blijven van sociale rechten bij vervallen documenten. Er is een probleem van racistische incidenten en aanvallen op vluchtelingen (cf. n.a.v. een brand). Zij vraagt de Raad een stap verder te zetten en haar te erkennen, gezien Griekenland haar erkend heeft. Ondergeschikt vraagt ze de annulatie."

4. De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking van 1 februari 2024.

4.1. Thans ligt wel actuele en objectieve landeninformatie voor.

Ter zitting van 18 maart 2024 leggen beide partijen elk een aanvullende nota met allerlei informatie neer.

De verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota naar volgende rapporten waarvan zij de weblinks vermeldt:

- AIDA, "Country Report: Greece. Update 2022", 8 juni 2023;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", juni 2022;
- RSA/ PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2023.

De verzoekende partij verwijst op haar beurt in haar aanvullende nota naar volgende rapporten waarvan zij de weblinks vermeldt:

- AIDA, "Country Report: Greece. Update 2021", 2022;
- AIDA, "Country Report: Greece. Update 2022", 8 juni 2023;
- RSA, "Deported to destitution", 6 oktober 2022;
- RSA, "CEAS: "Breaches of core legal principles are going to become the new normal", 20 september 2023;
- RSA, "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece", 9 januari 2019;
- RSA, "Rule of law backsliding continues in Greece", 27 januari 2023;
- Diotima, "Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter";
- RSA/ PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2022;
- RSA, "Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme", 22 januari 2024;
- RSA, "Greece: Rule of Law Threatened", 6 februari 2024;
- RSA, "Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants", 28 augustus 2023;
- RSA, "19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece", 23 augustus 2023;
- RSA, "No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms", 21 juni 2023.

4.2. De Raad stelt vast dat in de verschillende rapporten de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland wordt onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de door de partijen verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten

overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijken vaak complex te zijn, waarbij dergelijke administratieve obstakels veel begunstigden ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als onderdanen (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 5-6). Het al dan niet beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) is belangrijk voor de vraag of begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland het risico lopen dakloos te worden en, in dat geval, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is een voorwaarde voor het verkrijgen van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of zelfs het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) mogelijk maakt. De afgifte van een AMKA vormt dan weer een voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Volgens een recente nieuwe regeling moet de beslissing tot afgifte van de ADET *in principe* worden opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. Overeenkomstig een recente omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel van 31 januari 2023 moet de beslissing tot afgifte van een ADET in ieder geval aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Vervolgens moet binnen de zes maanden online een afspraak worden gemaakt met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET voor te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden hiervan niet persoonlijk verwittigd. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald.

Meerdere bronnen geven aan dat begunstigden van een internationale beschermingsstatus zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor begunstigden zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden:

“Meerdere bronnen concluderen dat statushouders in een slechtere positie verkeren ten opzichte van personen die nog in de asielprocedure zitten. Zo zijn er voor statushouders minder opties als het gaat om huisvesting in vergelijking met asielzoekers.”

(“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, p. 32)

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in rampzalige levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat in de eerste plaats de huisvestingsproblematiek betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van begunstigden van een internationale beschermingsstatus wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verblijven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 23-25).

Het enige officiële integratieprogramma in Griekenland, dat betrekking had op de periode van juli 2019 tot juli 2022, is het programma van HELIOS (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*), opgezet door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) in samenwerking met een aantal niet-gouvernementele organisaties. Sinds 2022 wordt dit programma in afwachting van opname in het Europees Sociaal Fonds tijdelijk uit nationale fondsen gefinancierd en wordt het door de autoriteiten verlengd. De inschrijving voor dit integratieprogramma moet gebeuren binnen het jaar volgend op het toekennen van de internationale beschermingsstatus. Als gevolg hiervan worden statushouders die zich niet langer in Griekenland bevonden toen hen de internationale beschermingsstatus werd verleend of die de noodzakelijke formaliteiten niet binnen deze periode van één jaar hebben vervuld uitgesloten van het programma.

Het HELIOS-programma biedt op zich geen huisvesting. In het kader van dit programma wordt financiële steun geboden aan begunstigden om hun huur te betalen, op voorwaarde dat zij reeds een huurcontract hebben afgesloten voor een periode van meer dan zes maanden en dat zij beschikken over een bankrekening. Deze financiële ondersteuning wordt geboden voor een periode van zes tot twaalf maanden, afhankelijk van de datum van indiening van de vereiste documenten. Het bedrag varieert van 230 euro voor een alleenstaande volwassene tot 800 euro voor een gezin van zes personen (met een toeslag om de waarborgsom en de installatiekosten in de nieuwe woning te dekken). Naast de voorwaarde van het hebben van een AFM (het fiscaal registratienummer) en een bankrekening, wordt de toegang tot huisvesting belemmerd door ernstige obstakels die verband houden met discriminatie en een gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien moeten begunstigden, naast de huur, de facturen voor openbare diensten en andere uitgaven, zoals voedsel, zelf betalen. Bijgevolg is de hulp die begunstigden in het kader van het HELIOS-programma ontvangen vaak onvoldoende om hun levensonderhoud te garanderen.

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland dus zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te bekomen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Dit risico is nog toegenomen door de beëindiging van het ESTIA-programma, nu de begunstigden van dit programma dakloos zijn geworden. Zelfs begunstigden die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd. Zij kunnen niet langer een woning huren en de meesten van hen bevinden zich op straat. Begunstigden die als niet-geregistreerde bewoners in de kampen verblijven, hebben geen toegang tot voedsel of andere diensten. Uit het artikel *“Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme”* van RSA van 22 januari 2024 blijkt bovendien dat het HELIOS-programma op heden opnieuw stilgelegd is wegens een gebrek aan financiering. Dit is het enige officiële integratieprogramma in Griekenland waardoor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland verstoken blijven van zelfs de minimale ondersteuning die het programma biedt. Zij lopen het risico om dakloos te worden en op straat te belanden.

Begunstigden van een internationale beschermingsstatus kunnen in theorie toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen die onderdak bieden voor drie tot zes maanden. Deze opvangcentra zijn echter niet uitsluitend bestemd voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus en de toegang kan voor hen door tal van factoren, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat gezinnen er niet worden aanvaard, het feit dat mensen met psychische stoornissen er niet worden toegelaten of het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt, in de praktijk beperkt zijn. Sommige opvangcentra bieden alleen slaapzalen aan en eisen daarom dat de bewoners overdag naar buiten gaan, terwijl de duur van het verblijf in de slaapzalen niet langer kan zijn dan vijftien dagen tot een maand.

Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moet echter rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel begunstigden van een internationale beschermingsstatus zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld.

Ook als steunprogramma's worden voorzien in het kader van de nationale strategie voor de integratie van begunstigden van internationale bescherming, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat de door deze programma's voorziene acties in de praktijk niet worden uitgevoerd (*“Country Report: Greece. Update 2022”* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 247). Uit deze informatie blijkt ook dat er voor begunstigden een aanzienlijk gebrek is aan informatie over de toegang tot de arbeidsmarkt.

Ten slotte blijkt uit de door de partijen verstrekte informatie dat begunstigden van internationale bescherming hindernissen ondervinden bij de afgifte van het fiscaal registratienummer (AFM) en dat dit hun toegang tot de arbeidsmarkt en hun registratie bij het werkloosheidsbureau in de weg staat (*“Country Report: Greece. Update 2022”* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 247). De afgifte van een AFM kent aanzienlijke vertragingen. De procedure voor de bevoegde fiscale bureaus om de persoonsgegevens van vluchtelingen via de asiendienst na te gaan duurt ongeveer twee maanden. Bovendien is wie zich wil inschrijven bij een belastingkantoor met het oog op het verkrijgen van het AFM verplicht om zijn verblijfsadres te certifiëren door middel van een attest van een opvangcentrum, een elektriciteitsrekening of een kopie van een huurcontract op zijn naam. Begunstigden die geen verblijfsvergunning hebben en/of dakloos zijn, kunnen dus geen AFM verkrijgen.

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat niet alle begunstigden van een internationale beschermingsstatus toegang hebben tot sociale rechten en sociale uitkeringen (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 249). In de praktijk zijn de moeilijkheden bij de toegang tot deze rechten te wijten aan bureaucratische barrières, waarbij geen rekening wordt gehouden met het onvermogen van begunstigden om bepaalde documenten, zoals documenten met betrekking tot de gezinssituatie, geboorteakten of diploma's, voor te leggen of zelfs aan de weigering van ambtenaren om hen de voorziene uitkeringen te verstrekken, wat in strijd is met het beginsel van gelijke behandeling waarin het Griekse recht en het Unierecht voorzien.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor de begunstigden van een internationale beschermingsstatus om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 19-22).

De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen, die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld.

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 200 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit inkomen is volgens de Griekse wet echter bedoeld voor huishoudens met een geregistreerd adres dat moet worden bewezen door een huurcontract dat zes maanden vóór de aanvraag om toekenning van dit inkomen is ondertekend, en voor daklozen die onder de armoedegrens leven. In de praktijk sluit een dergelijke bepaling veel begunstigden, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven, uit. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Ten slotte wordt ook onderstreept dat de informatie over het bestaan van en de criteria voor het bekomen van dit minimuminkomen zelden wordt verstrekt aan begunstigden van internationale bescherming.

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, wordt eraan herinnerd dat begunstigden van een internationale beschermingsstatus die niet in het bezit zijn van een ADET geen sociale zekerheids-nummer (AMKA) kunnen verkrijgen. Wie geen AMKA heeft, moet de kosten van medicijnen en analyses dragen en deze kosten kunnen exorbitant worden bij pathologieën die regelmatige gespecialiseerde medische controles vereisen. Bovendien worden bepaalde dringende medische onderzoeken niet vergoed, ook al beschikt de betrokkene over een AMKA. Ook kunnen mensen die over een AMKA beschikken maar niet verzekerd zijn geen medicijnen of onderzoeken meer krijgen van artsen uit de private sector. In dat geval kunnen voorschriften alleen worden verstrekt door artsen uit de publieke sector, waaronder de artsen in de opvangvoorzieningen.

De Raad herinnert eraan dat het bezit van een geldige ADET een voorwaarde is voor het verkrijgen van een fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of het verkrijgen van de AMKA mogelijk maakt. Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden, wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist de voorlegging van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld. De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om dit AMKA te bekomen, moet de begunstigde de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET beïnvloeden de afgifte van

het AMKA, waardoor begunstigden de voor de toegang tot het gezondheidszorgsysteem vereiste documenten worden ontzegd.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren.

De informatie waarover de Raad beschikt, wijst ook op talrijke tekortkomingen in de therapeutische ondersteuning van mensen met psychische problemen (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 27). Slachtoffers van foltering of geweld hebben door lacunes in zowel de identificatie- en certificeringsprocedure als in de zorgdiensten geen toegang tot adequate medische en psychologische zorg en revalidatie. Het enige programma dat aan slachtoffers van foltering een alomvattend pakket van multidisciplinaire zorg biedt en dat beheerd werd door Artsen Zonder Grenzen, werd in december 2021 beëindigd.

In deze zaak acht de Raad het passend dat ook de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus wier ADET is vervallen wordt benadrukt.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Begunstigden die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigden. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden (*“Country Report: Greece. Update 2022”* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 222-225). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor begunstigden die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor begunstigden die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als begunstigden in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, hoewel ze soms een in het Grieks geschreven nota ontvangen waarin hen wordt gevraagd om zich te richten tot de asiendienst wanneer ze geen documenten hebben. Er blijkt ook dat zij bij een terugkeer naar Griekenland voornamelijk in de regio Attica terechtkomen (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 5). De in deze regio aanwezige obstakels kunnen de teruggekeerde begunstigden dus treffen op het vlak van de toegang tot sociale bescherming, huisvesting, gezondheidszorg en werkgelegenheid. Bovendien beschikken de gemeentelijke integratiecentra (KEM), die begunstigden informatie en advies geven over de toegang tot documenten en bepaalde sociale rechten, in de regio Attica niet over voldoende tolkendiensten. Zij zijn dus enkel toegankelijk voor wie Grieks, Engels, Urdu of Farsi spreekt.

Op dezelfde manier blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat *“als gevolg van de substantiële achterstand van dossiers bij de Directie Vreemdelingenpolitie van Attica begunstigden van internationale bescherming die bij hun terugkeer naar Griekenland niet over een geldige ADET beschikken het risico lopen om geconfronteerd te worden met bijzonder lange wachttijden voor het verkrijgen en vernieuwen van hun ADET, zonder dewelke zij geen toegang hebben tot sociale voorzieningen, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt”* (zie het rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, geciteerd in het *“Country Report: Greece. Update 2022”* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 223, vrije vertaling).

Bovendien stelt de Raad, na lezing van de informatie waarover hij beschikt, vast dat in afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel soms een attest wordt afgegeven dat zes maanden geldig is. Ondanks dit attest ondervinden begunstigden van een internationale beschermingsstatus nog steeds obstakels bij de toegang tot diensten zoals de sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt omdat verschillende overheidsdiensten terughoudend zijn om dit attest te aanvaarden voor de toegang tot hun diensten. Dit attest zou ook begunstigden die wachten op de vernieuwing van hun verblijfsvergunning minder rechten geven dan andere migranten, of zelfs geen toegang tot deze rechten (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 223: *"In afwachting van de afgifte van een nieuwe verblijfsvergunning krijgen begunstigden van internationale bescherming een attest van aanvraag (...) dat in 2022 zes maanden geldig is. Voor de afgifte van dit attest moet de aanvraag tot vernieuwing zijn geüpload naar het elektronische systeem 'ALKYONI' (...). Volgens waarnemingen van de Griekse Raad voor Vluchtelingen (hierna 'GCR') kan de Asieleenheid voor Begunstigden van Internationale Bescherming de aanvraag uploaden tot vier maanden na de eerste indiening van de aanvraag tot vernieuwing. In de praktijk worden begunstigden van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die in het bezit zijn van dit attest geconfronteerd met hindernissen bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt terwijl ze wachten op de vernieuwing van hun verblijfsvergunning. Voor zover de GCR weet, zijn publieke diensten zoals de Organisatie voor Arbeidsvoorziening (OAED) terughoudend om dit attest van aanvraag (...) te aanvaarden omdat het document geen foto of watermerk bevat of enige andere relevante wettelijke maatregel die de aanvaarding van het document mogelijk maakt. Het attest kent aan begunstigden minder rechten toe (bijvoorbeeld het recht op toegang tot de arbeidsmarkt, sociale zekerheid, openbare gezondheidszorg, enz.) dan het attest van artikel 8 L.4251/2014 dat wordt toegekend aan immigranten. In feite zijn de begunstigden van internationale bescherming met deze attesten enkel beschermd tegen detentie en hebben ze tijdens de vernieuwing van hun verblijfsvergunning tot geen enkel recht toegang. De GCR heeft verschillende klachten ingediend bij de Griekse Ombudsman met betrekking tot de bovengenoemde tekortkomingen, maar er zijn slechts enkele beslissingen genomen"*, vrije vertaling).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging sinds 2017 per e-mail bij de asielautoriteiten kunnen worden ingediend en dat de aanvaarding hiervan ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 223-225; rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 6-12).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen begunstigden van internationale bescherming die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning. Zodra de aanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager, alvorens ze de aanvraag kunnen registreren in de databank voor verblijfsvergunningen. Gezien het aantal aanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, lijkt het erop dat deze fase van de procedure enkele maanden, en in sommige gevallen meer dan een jaar, kan duren. Tijdens deze periode ondervinden begunstigden dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een preciaire situatie terechtkomen. Als begunstigden een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van twee weken. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun nieuwe verblijfstitel. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de begunstigde zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De begunstigde moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan. In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een begunstigde van internationale bescherming die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse

vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgde gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Sinds 2019 worden echter weinig beslissingen over hernieuwing genomen. Er liggen verschillende redenen aan de basis van deze achterstand. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal begunstigden van internationale bescherming gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enig andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten. In januari 2020 verzond het Griekse middenveld een klachtenbrief naar de bevoegde instanties, maar de problematiek werd nog niet opgelost. Later op het jaar 2020 werd een wet voorzien waar het onderzoek en hernieuwing van verblijfsvergunning voor begunstigden van internationale bescherming onder de oude procedure, nu worden behandeld door het bevoegde en gewoonlijke directoraat. Niettemin heeft deze wet het probleem van achterstand in het uitreiken van verblijfsvergunningen niet opgelost, noch het gegeven dat het attest dat worden gegeven in afwachting van de hernieuwing van de verblijfsvergunning, *de facto* wettelijk ongeldig is.

("For those granted international protection under the "old procedure" prescribed by Presidential Decree 114/2010, the renewal procedure is conducted by the Aliens Police Directorate (Διεύθυνση Αλλοδαπών). Within the framework of this procedure, the drafting of a legal document for the renewal application is required. Based on available Country of Origin Information (COI), the application must demonstrate that reasons of persecution still exist. The decision used to be issued after a period of more than a year. In 2022, 651 applications for renewal were submitted before the Aliens Police Directorate. Out of those, 419 were positive, 57 were rejected and 175 are still pending.¹¹³⁸ The delay in the renewal procedure is caused due to the delay by Courts to provide data for potential ongoing criminal proceedings against beneficiaries and by the size of the administrative files of beneficiaries and the fact the files are available only in hard copy and not digitally. Due to these delays, a large number of beneficiaries of international protection, for over a year, have no access to the labour market, social security, social welfare and sometimes healthcare, thus facing destitution and homelessness. The certificate of application (βεβαίωση κατάθεσης αίτησης ανανέωσης άδειας διαμονής) provided by the Aliens Directorate, similarly to the certificate of application provided by the Asylum Service, lacks a photo or a watermark and any relevant legal provisions allowing the document to be accepted by other Greek Public Authorities. Moreover, this certificate has no expiration date. In January 2020, GCR and other organisations sent a letter of complaint to the Secretary General of the Ministry of Citizen Protection, however the issue has yet to be resolved by the time of writing. The adoption of Law no. 4703/2020 (Government Gazette A 131/10.7.2020) provided for the transfer of the relevant competences to the General Secretariat of Public Order of the Ministry of Citizen Protection. The examination, renewal, and service of residence permits for the beneficiaries of international protection of the so called "old procedure" are now handled by the competent Directorate. However, the adoption of this law has not solved the problem either with the delay of residence permits of beneficiaries of international protection or with the practically legally invalid certificate of submission of an application for renewal of a residence permit.")

(vrije vertaling: "Voor wie internationale bescherming bekam op grond van de "oude procedure", voorgeschreven door presidentieel decreet 114/2010, wordt de verlengingsprocedure uitgevoerd door het directoraat Vreemdelingenpolitie (Διεύθυνση Αλλοδαπών). In het kader van deze procedure is het opstellen van een juridisch document voor de verlengingsaanvraag vereist. Op basis van de beschikbare informatie over landen van herkomst (COI) moet de aanvraag aantonen dat er nog steeds redenen voor vervolging bestaan. Vroeger werd het besluit na meer dan een jaar afgegeven. In 2022 werden bij de Directie Vreemdelingenpolitie 651 verlengingsaanvragen ingediend. Daarvan waren er 419 positief, werden er 57 afgewezen en zijn er nog 175 in behandeling.¹¹³⁸ De vertraging in de verlengingsprocedure wordt veroorzaakt door de vertraging bij de rechtbanken bij het verstrekken van gegevens over mogelijk lopende strafrechtelijke procedures tegen begunstigden en door de omvang van de administratieve dossiers van begunstigden en het feit dat deze bestanden enkel op papier en niet digitaal beschikbaar zijn. Als gevolg van deze vertragingen heeft een groot aantal begunstigden van internationale bescherming al meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid, de sociale voorzieningen en soms de gezondheidszorg, en dus te maken met armoede en dakloosheid. Het certificaat van aanvraag (βεβαίωση κατάθεσης αίτησης ανανέωσης άδειας διαμονής), afgegeven door de Directie Vreemdelingen, evenals het certificaat van aanvraag, afgegeven door de Asieldienst, ontbreken een foto of een watermerk en alle relevante wettelijke bepalingen die maken dat het document door andere Griekse overheidsinstanties kan worden geaccepteerd. Bovendien heeft dit certificaat geen vervaldatum. In januari 2020 stuurden de GCR en andere organisaties een klachtenbrief naar de secretaris-generaal van het ministerie van Burgerbescherming, maar op het moment van dit schrijven is de kwestie nog niet opgelost. De goedkeuring van wet nr. 4703/2020 (Government Gazette A 131/10.7.2020) voorzag in de overdracht van de relevante bevoegdheden aan het Secretariaat-Generaal van Openbare Orde van het Ministerie van Burgerbescherming. Het onderzoek, de verlenging en de betekening van verblijfsvergunningen voor begunstigden van internationale bescherming volgens de zogenaamde "oude procedure" worden nu afgehandeld door het bevoegde directoraat. Deze wet heeft de problemen wat betreft de vertraging van de verblijfsvergunningen van begunstigden van

internationale bescherming en wat betreft het vrijwel juridisch ongeldige certificaat van indiening van een aanvraag tot verlenging van een verblijfsvergunning echter niet opgelost.”)
(AIDA, “Country report: Greece”, juni 2023, p. 224-225)

Verschillende instellingen, waaronder de Ombudsman, de nationale Commissie voor de Mensenrechten, de Europese Commissie, het Asielagentschap van de Europese Unie en de autoriteiten van andere lidstaten, hebben al hun bezorgdheid geuit over de administratieve moeilijkheden waarmee begunstigden van een internationale beschermingsstatus bij hun terugkeer naar Griekenland worden geconfronteerd en over de impact ervan op hun levensomstandigheden (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 12). Toch blijven er langdurige vertragingen bestaan bij de behandeling van deze dossiers, met rechtstreekse gevolgen voor de situatie van wie uit andere lidstaten wordt gerespatriëerd.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ten slotte dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een begunstigde van een internationale beschermingsstatus die nog niet in het bezit is gesteld van een ADT of wiens ADT is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Ten slotte blijkt uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt dat de Europese Commissie in januari 2023 een inbreukprocedure tegen Griekenland is opgestart wegens de onjuiste omzetting van artikel 29 van de richtlijn 2011/95/EU (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 3, 19 en 20).

Uit deze informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij begunstigden *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Dit is het geval voor de verblijfsuitkering (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland vereist is), de geboortetoeelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die met name een onderzoek door een accreditatiecentrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft).

Volgens sommige bronnen vormt indirecte discriminatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus met betrekking tot de toegang tot sociale uitkeringen een structurele tekortkoming (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 20). Dit werd dan ook recent benadrukt in het document INFR(2022)2044, waarmee de Europese Commissie de inbreukprocedure tegen Griekenland inleidde wegens de onjuiste omzetting van artikel 29 van richtlijn 2011/95/EU. Deze *de facto*-uitsluiting van begunstigden van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Uit deze informatie blijkt echter niet of de Griekse autoriteiten de brief van de Europese Commissie hebben beantwoord, noch wat de strekking van hun antwoord zou zijn.

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, de politieke visie van de Griekse autoriteiten die zich richten op de zelfredzaamheid van de begunstigden van internationale bescherming, de tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat vele begunstigden binnen de Griekse samenleving in (zeer) precarie omstandigheden leven.

Uit het rapport *“Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants”* van RSA van 28 augustus 2023, blijkt bovendien dat het netwerk zich zorgen maakt dat er in Griekenland een klimaat bestaat dat wordt gekenmerkt door doelwitvorming en racistische houdingen ten opzichte van vluchtelingen en migranten. Dit gaat bovendien volgens hen niet alleen uit van burgers, maar ook van het politieke en publieke discours waarbij publieke vertegenwoordigers van partijen in het Griekse parlement zich negatief uitlaten. Uit een ander rapport van RSA (*“Rule of law backsliding continues in Greece”* van 27 januari 2023) blijkt dat er in Griekenland zich een heel aantal incidenten van politiegeweld en willekeur voordoen en dat dit geen geïsoleerde gevallen betreffen, maar eerder een frequent en steeds vaker voorkomend fenomeen. Bovendien zou er een gebrek zijn aan adequaat onderzoek naar meldingen van zulke feiten waar feitelijke straffeloosheid voor de betrokken politieagenten uit voortvloeit. Uit het rapport *“Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants”* blijkt daarentegen wel dat de Griekse autoriteiten onderzoek voeren naar gepleegde racistische incidenten waarbij zij duidelijk tonen dat illegale daden ingegeven door racisme niet onbestraft mogen blijven. In het rapport *“Rule of law backsliding continues in Greece”* wordt verder ook nog benadrukt dat mensenrechtenorganisaties in Griekenland strafrechtelijk vervolgd worden waardoor hun werk bemoeilijkt wordt en zij gedwongen worden om hun werk stop te zetten. Bovendien zou Griekenland onafhankelijk onderzoek van dergelijke praktijken verhinderen.

4.3. De Raad wijst erop dat de tekortkomingen in die andere EU-lidstaat waar men reeds internationale bescherming geniet en die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

4.4. Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

4.5. Het bovenstaande neemt niet weg dat er sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

4.6. Wat verzoekers individuele situatie betreft, blijkt uit de gegevens in het administratief dossier (zie map 6 'landeninformatie', info van de Griekse nationale Dublin Unit) dat aan verzoeker op 23 augustus 2019 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland. Verzoeker kreeg er een verblijfskaart (ADET) geldig van 9 september 2019 tot 8 september 2022. Deze is aldus inmiddels verstreken.

Verzoeker, die de door hem voorgehouden problemen die hem noopten Griekenland te verlaten begin 2022 situeert, kreeg van de Griekse instanties tevens een reisdocument geldig van 27 februari 2022 tot 26 februari 2025. Zijn reisdocument is aldus heden nog wel geldig. Op het document verkregen van de Griekse asielautoriteiten staat voorts onder meer vermeld als extra informatie dat er geen leeftijdsonderzoek heeft

plaatsgevonden in Griekenland en dat er zich (op dat moment) geen familie van verzoeker in Griekenland bevond.

4.7. Zoals hierboven reeds uitgebreid werd aangehaald, is het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET is vervallen, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, ook noodzakelijk dat hij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, sociale bijstand en huisvesting.

Het Hof van Justitie heeft niet gedefinieerd welke elementen een “*bijzondere kwetsbaarheid*” vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij “*vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*”.

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de “*Algemene bepalingen*” in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld “*Kenmerken van de internationale bescherming*”, als volgt luidt:

“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die foltering en andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn.” Verzoeker, een volwassen alleenstaande man, beantwoordt hier niet aan.

Bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord “zoals” en geldt dus slechts als voorbeeld en kan niet als exhaustief worden beschouwd. Bovendien acht de Raad het overeenkomstig het vierde lid van het bovengenoemde artikel 20, dat bepaalt dat “(l)id 3 (...) uitsluitend van toepassing (is) op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben”, passend om rekening te houden met alle elementen die verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie aanbrengt.

De algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend, vormt een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigten van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van de verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofde een “*bijzondere kwetsbaarheid*” aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie, een begrip dat datzelfde Hof dus niet nader heeft toegelicht waardoor elk dossier steeds op individuele basis op zijn eigen merites dient te worden onderzocht en beoordeeld, zoals hier gebeurt.

4.8.1. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde. Uit zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat hij in Griekenland huisvesting en werk had, en dit tot aan zijn vertrek uit het land naar België waar hij in april 2022 toekwam en hier om internationale bescherming verzocht. Verzoeker ging in Griekenland een aantal maanden naar school, totdat door de corona-epidemie de scholen sloten. Hij spreekt naast Perzisch een beetje Engels en Grieks, talen die hij in Griekenland leerde, en verklaarde dat hij zich in het Grieks kan uitdrukken. Verzoeker werkte in Griekenland in een restaurant, als landbouwer en als loodgieter bij een loodgietersbedrijf. Hij had tot de dag van/periode voor zijn vertrek uit Griekenland werk en onderdak, meer bepaald in een appartement. Verzoeker beschikte in Griekenland over een AFEMI en had gedurende heel zijn verblijf in Griekenland een AMKA-kaart. Zoals door het CGVS in de bestreden beslissing opgemerkt, geeft dit aan dat verzoeker in Griekenland legaal mocht werken en gedekt werd door een ziekteverzekering. Verzoeker geraakte bevriend met een Afghaanse man die hij leerde kennen tijdens zijn verblijf op het Grieks eiland Lesbos en die net als hem nadien in Athene ging wonen, en naar wie hij al eens naartoe ging. Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor op het CGVS uitdrukkelijk aan dat hij het goed had in Griekenland en dat de enige reden waarom hij er is weggegaan het incident is enkele weken voor zijn vertrek waarbij hij onderweg van zijn werk naar huis werd ontvoerd en een tijdlang werd opgesloten, waarna hij er via het raampje van de wc wist te ontsnappen (uit handen van de ontvoerders). Verzoeker verklaarde o.a.: “*Toen ik aankwam in GRC had ik een verblijfsdoc van daar gekregen. Ik was blij. Ik wilde daar blijven wonen totdat ik die problemen kreeg*”. Toen hem op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of er buiten de ontvoeringskwestie, waaraan geen geloof wordt gehecht (zie verder), nog andere redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, was

verzoekers antwoord: *“Nee, ik heb helemaal geen andere problemen in GRC, behalve dit. Dit probleem kreeg ik een maand voor mijn vertrek naar BEL”* (zie notities van verzoekers persoonlijk onderhoud van 23 februari 2023).

4.8.2. De Raad hecht in navolging van de commissaris-generaal geen geloof aan de beweerde ontvoering van verzoeker in Griekenland voorafgaand aan zijn vertrek aldaar. Verzoeker ontkracht noch weerlegt de motivering in de bestreden beslissing, die steun vindt in de gegevens van het administratief dossier en pertinent en deugdelijk is, waarbij in dit verband op goede grond wordt vastgesteld en geoordeeld:

“Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van ontvoering en mishandeling vanwege het verleden van uw vader in Afghanistan, moet vooreerst worden opgemerkt dat u dit incident niet aannemelijk maakte.

Ten eerste is het een zeer opmerkelijk gegeven in uw relaas dat er in Griekenland mannen zouden zijn die u zouden willen ontvoeren vanwege een incident waar uw vader bij betrokken zou zijn geweest in Afghanistan rond 2010 of eerder (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/02/2023, p. 5). Dit is een uitermate opmerkelijk en enigszins bizar punt, waarvan men dus kan verwachten dat u dit kan toelichten, temeer uit uw verklaringen blijkt dat het incident dat hiertoe de aanleiding zou zijn geweest zo'n twaalf jaar geleden zou hebben plaatsgevonden. Dat is echter niet het geval. U kan niet zeggen wat uw vader deed. Zelfs nadat de protection officer u met aandrang vroeg wat u dan dacht dat uw vader deed, kan u nog geen antwoord daaromtrent formuleren (zie CGVS, p. 17). U kon slechts zeggen dat uw vader voor zijn werk vaak weg was en dat hij een keer betrokken was in een vuurgevecht met de taliban waarbij hij mensen zou hebben gedood (zie CGVS, p. 13). U kon dus hoegenaamd niet verklaren wat er in Afghanistan exact is gebeurd waardoor iemand aanzienlijke hoeveelheden tijd en moeite zou spenderen aan u opsporen en ontvoeren in Griekenland. Aansluitend kon u ook geenszins verklaren hoe het mogelijk was dat men u vond in Griekenland (zie CGVS, p. 16). Dit is opnieuw een zeer opmerkelijk element in uw relaas dat u niet kan verklaren.

Ten tweede is het bevreemdend dat uw ontvoerders enerzijds verregaande voorzorgen nemen om uw bewegingen te verhinderen - u was namelijk heel de tijd geblinddoekt en uw handen waren gebonden (zie CGVS, p. 16) – maar dat ze u anderzijds alleen laten in een toilet met een raampje dat groot genoeg is om door te kruipen, waardoor u kon ontsnappen (zie CGVS, p. 12). Dit gedrag van uw ontvoerders ontbeert logica.

Het bovenstaande ondergraaft uiteraard de geloofwaardigheid van uw Grieks vluchtrelaas. In dit kader moet bovendien nog gewezen worden op een extreme toevalligheid in uw verklaringen, namelijk dat u toevallig een politiekantoor tegenkwam nadat u uit het toilet ontsnapte van het gebouw waarin u werd vastgehouden (zie CGVS, p. 12). Nochtans wist u niet waar u was, maar toch kwam u al lopend en wandelend een politiekantoor tegen (zie CGVS, p. 12), u weet enkel dat dit in Athene was, maar welk kantoor dit precies was, dat weet u niet.

Ten slotte is het belangrijk te wijzen op uw algemene gebrekkige geloofwaardigheid. Dit blijkt uit het feit dat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming een andere leeftijd opgaf dan uw werkelijke leeftijd. U stelde namelijk initieel te zijn geboren op 16 mei 2005 (zie verklaring DVZ dd. 20/01/2023, vraag 4), terwijl uit een leeftijdsonderzoek bleek dat op 22 april 2022 uw leeftijd moest geschat worden op 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar (zie ‘kennisgeving van onze beslissing: u bent ouder dan 18 jaar’ in het administratief dossier). U werd hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud en u verklaarde dat u toen niet goed had geslapen en niet goed wist wat u zei (zie CGVS, p. 15). Het is echter uiteraard onzinnig te stellen dat u door slaapgebrek gelogen identiteitsgegevens zou verstrekken. Men mag concluderen dat u bereid bent de Belgische asielinstanties voor te liegen indien u meent daar voordeel uit te halen.

Na bovenstaande bevindingen moet het CGVS concluderen dat u uw beweerde problemen in Griekenland niet aannemelijk maakte.”

Dat de feiten beweerdelijk een voortzetting vormen van problemen die zijn vader lang geleden in Afghanistan kende en verzoeker, thans minstens 20 of 21 jaar oud, toen nog erg jong en amper 8 jaar oud was en gewoonweg niet meer over de jobinhoud van zijn vader weet, biedt geen verklaring of rechtvaardiging voor voorgaande vaststellingen, zoals o.a. inzake het opmerkelijke feit dat men zoveel tijd en moeite zou spenderen om hem naar aanleiding van een gebeurtenis in Afghanistan meer dan twaalf jaar geleden, op te sporen en te ontvoeren in Griekenland en de vraag hoe zij hem vonden in Griekenland. Verzoeker bleef en blijft over al die zaken zeer vaag en slaagt er niet in om met concrete, overtuigende en aannemelijke verklaringen de beweerde ontvoering in Griekenland geloofwaardig te maken.

4.8.3. Bovendien, zelfs al zou geloof worden gehecht aan verzoekers ontvoering daar, *quod non*, toont verzoeker niet aan dat hij, rekening houdende met zijn specifieke individuele situatie, de nodige ernstige

pogingen heeft ondernomen om in Griekenland zijn rechten te laten gelden. Zoals door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, kan en mag van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij als begunstigde van internationale bescherming met betrekking tot de gebeurtenis die hem naar eigen zeggen te beurt zou zijn gevallen alle mogelijke van hem te verwachten beschermings-mogelijkheden zou hebben benut en uitgeput, hetgeen echter geenszins het geval is. Verzoeker betwist thans in zijn verzoekschrift niet dat hij slechts éénmaal naar de politie is geweest, een eenmalig beweerd bezoek aan de Griekse politie waarvan hij overigens geen enkel begin van bewijs voorlegt. Hij deed voor het overige geen inspanningen om toch, eventueel elders bij een ander politiekantoor, een klacht in te dienen naar aanleiding van zijn verklaarde ontvoering, noch kaartte hij ergens aan dat de politie (bij het ene bezoek aan hen) zou hebben geweigerd om zijn klacht te registreren.

4.8.4. Er liggen derhalve, gelet op hetgeen voorafgaat, *in casu* geen specifieke elementen voor waaruit in hoofd van verzoeker een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die hem bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Zoals eerder opgemerkt is het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET vervallen is, noodzakelijk om, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, te beschikken over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting. Er moet bijgevolg worden nagegaan of verzoeker beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker in Athene bevriend was met een Afghaan bij wie hij de periode voor zijn vertrek terecht kon (NPO, p. 12). Hier in België heeft verzoeker af en toe contact met een verwant, een "verre neef" van hem (NPO, p. 7 en 16). Aldus kan verzoeker beroep doen op hun ondersteuning tijdens de periode die hij dient te overbruggen tussen het aanvragen en het effectief ontvangen van een nieuw verblijfsdocument. Bovendien, zo wordt herhaald en benadrukt, verklaarde verzoeker dat hij het, afgezien van de ontvoering waar geen geloof aan wordt gehecht, goed had in Griekenland en heeft hij er regelmatig en vaak gewerkt, in verschillende sectoren, waardoor niet kan ingezien worden waarom hij er bij een terugkeer niet opnieuw zou kunnen werken.

4.9. Gelet op hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland, en dat de bescherming die er verleend werd, ontoereikend zou zijn. Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofdte sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoeker toont niet aan dat hij verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

5. Na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, wordt derhalve niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat verzoeker zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland of dat de bescherming die hem daar werd verleend ontoereikend zou zijn waardoor hij zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie wordt gekenmerkt door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden, blijkt *in casu* niet, gelet op hetgeen voorafgaat en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, dat de situatie van verzoeker in Griekenland kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, noch dat hij bij een terugkeer naar dat land persoonlijk in een situatie zal terechtkomen die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling noch dat hij niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren en zich derhalve niet langer kan stellen onder de internationale

bescherming die hem aldaar werd verleend. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat hij zich kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

6. Het vermoeden dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker verhinderen.

Aangezien aan verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend wordt beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker blijft op dit punt in gebreke.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS